

Хърсово. Разбира се, че ние си имахме тескерета, и всичко: ние бѣхме търговци и отивахме да купуваме овце и говеда. Изъ Хърсово отидохме въ Черна вода, отъ тамъ въ Меджидие, отъ Меджидие въ Пазарджикъ, а отъ тамъ презъ Шуменъ, презъ Преслава, презъ Върбица — на Стара-планина.

Ето ви накратко историята на моето детинство и началото на моето хайдутуване.

II. СТАРА-ПЛАНИНА

Изкачихме се на Стара-планина и запрѣхме се на онова мѣсто, което се нарича Равно-буче или Царски-изворъ. Това мѣсто е твърде живописно. Азъ мисля, че когато онзи българинъ е измислилъ пѣсенъта

Горо ле, горо зелена,
И ти, водице студена. . . —

то той се е намиралъ на това мѣсто. Азъ не съмъ въ състояние да ви опиша ония впечатления, които изпита сърдцето ми, когато се запрѣхъ на това мѣсто. Помислете си, че въ това време бѣше пролѣтъ; помислете си, че дърветата се бѣха покрили съ нѣжни зеленобѣли шумчици; помислете си, че сливитѣ, ябълкитѣ и крушитѣ цвѣтѣха; помислете си, че въздухътъ бѣше чистъ, миризливъ и прохладенъ; а всичкото това действува на човѣка така нѣжно, щото го накарва да обича и отечеството си, и своитѣ поробени братия, даже и своитѣ неприятели. Да ви кажа право, въ онова време азъ бѣхъ готовъ да прегърна даже и своитѣ най-крѣвни неприятели, ако само тия неприятели да би дозволили както мене,